3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, může být žaloba na zdržení se jednání, jakož i žaloba na náhradu škody úspěšná pouze v souvislosti s posledně uvedenými jednáními během posledních tří let?

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 19. března 2018 – Google LLC v. Spolková republika Německo

(Věc C-193/18)

(2018/C 211/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Google LLC

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1) Musí být definiční znak „služba […], která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“, který je uveden v čl. 2 písm. c) rámcové směrnice 2002/21/ES ([1]), vykládán v tom smyslu, že zahrnuje nebo může zahrnovat rovněž internetové e-mailové služby, které jsou poskytovány prostřednictvím otevřeného internetu a samy nezajišťují přístup k internetu?

a) Musí být tento definiční znak vykládán zejména v tom smyslu, že je třeba již informaticky-technické zpracování dat, které poskytovatel takovéto e-mailové služby provádí prostřednictvím svých e-mailových serverů tím, že e-mailovým adresám přiřazuje IP adresy příslušných fyzických rozhraní a na bázi různých internetových protokolů odesílá nebo – naopak – přijímá v otevřeném internetu e-maily, rozložené na datové pakety, považovat za „přenos signálů“, nebo představuje „přenos signálů“ až přenos těchto datových paketů přes internet, který uskutečňují poskytovatelé připojení k internetu?

b) Musí být tento definiční znak vykládán zejména v tom smyslu, že je přenos e-mailů, rozložených na datové pakety, prostřednictvím otevřeného internetu, který zajišťují poskytovatelé připojení k internetu, přičitatelný poskytovateli takové e-mailové služby, takže i ten poskytuje službu, která spočívá v „přenosu signálů“? Za jakých podmínek případně přichází taková přičitatelnost v úvahu?

c) V případě, že poskytovatel takovéto e-mailové služby buď sám přenáší signály, nebo mu alespoň může být přičten přenos signálů uskutečněný poskytovateli připojení k internetu: Může být tento definiční znak vykládán zejména v tom smyslu, že takováto e-mailová služba bez ohledu na případné dodatečné funkce, jako je editování, ukládání a třídění e-mailů a správa kontaktů, a bez ohledu na technické úsilí, které poskytovatel vynaložil v souvislosti s jednotlivými funkcemi, také „zcela nebo převážně“ spočívá v přenosu signálů, protože při posuzování jejího fungování z hlediska uživatelů stojí v popředí její komunikační funkce?

2) V případě, že definiční znak uvedený v otázce 1 musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nezahrnuje internetové e-mailové služby, které jsou poskytovány prostřednictvím otevřeného internetu a samy nezajišťují přístup k internetu: Může být tento znak přesto výjimečně naplněn tehdy, pokud poskytovatel takovéto služby zároveň provozuje sítě elektronických komunikací spojené s internetem, které v každém případě mohou být využívány i pro účely této e-mailové služby? Za jakých podmínek to případně připadá v úvahu?

3) Jakým způsobem má být vykládán definiční znak „obvykle poskytovaná za úplatu“, který je uveden v čl. 2 písm. c) rámcové směrnice 2002/21/ES?

   a) Vyžaduje tento definiční znak zejména, aby uživatelé hradili poplatek, nebo může úplata spočívat i v poskytnutí jiného protiplnění ze strany uživatelů, které je v hospodářském zájmu poskytovatele služby a které spočívá například v tom, že uživatelé aktivně poskytují své osobní údaje nebo jiná data nebo že poskytovatel služby tato data při využívání služby získává jiným způsobem?

   b) Vyžaduje tento definiční znak, aby úplatu nutně hradily osoby, které z ní mají prospěch, nebo může postačovat i částečné nebo úplné financování služby třetími osobami, třeba prostřednictvím reklamy umístěné na internetové stránce poskytovatele služby?

   c) Vztahuje se zejména pojem „obvykle“ v tomto kontextu na okolnosti, za nichž poskytovatel konkrétní služby tuto službu poskytuje, nebo na okolnosti, za nichž jsou totožné nebo obdobné služby obecně poskytovány?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Piteşti (Rumunsko) dne 20. března 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Traşcă v. Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Věc C-205/18)

(2018/C 211/18)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Piteşti

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Traşcă

Odpůrce: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Předběžná otázka

Musí být čl. 114 odst. 3 SFEU, články 151 SFEU a 153 SFEU, jakož i ustanovení rámcové směrnice 89/391/EHS ([1]) a následných zvláštních směrnic vykládány v tom smyslu, že brání členskému státu, aby zavedl lhůty a postupy, které omezují přístup ke spravedlnosti, za účelem klasifikace pracovišť jako pracovišť se speciálními podmínkami s tím důsledkem, že nově přijatým zaměstnancům nejsou přiznána práva na bezpečnost a zdraví při práci, která vyplývají z ověření výše uvedených podmínek v souladu s vnitrostátní právní úpravou?

([1]) Směrnice Rady 89/391 ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. 1989 L 183, s. 1).